

Artista: Edgar Degas (1834 París-1917 París).

Títol: Músics d'orquestra.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1868/69.

Època: segle XIX, Realisme-Impressionisme.

Museu: Musée du Louvre, París.

Instrument: fagot (aeròfon de lengüeta doble) i orquestra.

Comentaris: els fagots moderns consten de dos tubs paral·lels de diferent longitud, units per la part inferior, tan integrats l'un en l'altre que semblen un de sol; el tub interior fa uns 2,60 m. reduïts a 1,40 m. gràcies a aquesta disposició. El fagot està format per: a) el cos petit, b) el cos gran, c) la culata que uneix els dos elements anteriors, d) la boca de sortida, i e) el tudell, de coure i en forma de S, que porta incorporada la llengüeta doble, per on bufa l'instrumentista. La seva extensió és de tres octaves i mitja i sona dues octaves més greu que l'oboè, per tant té una tessitura greu; és considerat el baix dels instruments de vent-fusta essent el contrafagot el contrabaix de la família. Les notes es fan gràcies a la combinatòria de forats oberts o tapats pels dits del músic, ja sigui directament o per mitjà del mecanisme de claus.

Com a instrument solista ha estat molt apreciat pels compositors sobretot en concerts per a fagot i orquestra com els de Vivaldi, Mozart i Weber. Dins la música catalana en tenim un bon exemple en el "*Concert de baixó obligat*" del Pare Anselm Viola (1738-1798), de l'escolania de Montserrat; en aquest concert el fagot és tractat d'una manera molt virtuosística, cosa que el col·loca entre els millors del gènere.